

Перекладач: Алла Зіневич  
Джерело: 3 книги А. Зіневич "Осінні вогнища", Рівне, 2003

Ліричні інтермецо

45

Ранок сяючий літній  
У саду зустрічаю.  
Розмовляють, шепочуть квіти.  
Тільки я безмовно блукаю.

А квіти шепочуть. Їх можна почути.  
І дивляться співчутливо:  
"Сестрою нам ніжною будь,  
Сумна, печальна людино!"

48

Дихає літо спекотне  
На щоках гарячих твоїх.  
Сховала зима холодна  
Серце твоє у сніг.

Все буде в тобі навпаки,  
Моє кохання!  
Зима торкнеться щоки.  
А в серці літо настане.